

Bu gün Azərbaycanın hər elində, obasında canını vətən yolunda qurban verən müqəddəs şəhidlərimizin məzarını görmək olar. Onlardan biri 24 yaşlı Orxan Hümətovdur.

Orxan 1992-ci il noyabr ayının 6-da Şəki rayonunun Kiş kəndində anadan olub. Orta məktəbdə oxuyanda arzusu hərbi olmaq idi. Məktəbi bitirəndən sonra Cəmişid Naxçıvanski adına Hərbi Məktəbə imtahan versə də, arzusuna çata bilmir. 2011-ci ilin yanvarında həqiqi hərbi xidmətə çağırılır. 2012-ci ilin iyulunda tərxis olunur.

Vətən ona oğul dedi

Əsgərlikdən qayıtdıqdan sonra da inadından dönmür. Hərbi təlim-tədris mərkəzlərinin birində təlim keçərək gizir rütbəsi alır. "N" sayılı hərbi hissədə də xidmət keçib imtahan verərək xüsusi təyinatlı hərbi hissəyə daxil olur, idmanın güleş növündə uğur qazanır...

Şəki Şəhər İcra Hakimiyyətinin əməkdaşı Sadiq Yusifovla yolumuzu Kiş kəndinə saldıq. Əvvəlcə Orxanın ibtidai təhsil aldığı Kiş kənd 4 sayılı orta məktəbdə olduq. Burada bizi məktəbin direktor müavini Mənsurə Xasməmmədova qarşıladı. Gəlişimin məqsədini bilən kimi çöhrəsinə kədər qonsa da, özünü toplayıb söhbətə belə başladı: - Orxan ilk təhsilini bizim məktəbdə alıb. Ana, Vətən, bayraq, gerb, himn kimi müqəddəs dəyərlər haqqında ilk məlumatları burada öyrənib. Dəcəllikdə ona çatan olmazdı. Sonra təhsilini kənddəki 1 sayılı məktəbdə davam etdirdi. Arzusuna hərbi olmaq idi. O vaxt imtahanlara hazırlaşarkən yanıma ədəbiyyatdan məşğələyə gəlirdi. Orta səviyyədə oxuyurdu. Məşğələyə gəlib-gedəndə özünü elə aparardı ki, sanki artıq hərbi məktəbin tələbəsidir. Lakin hərbi məktəbə daxil ola bilməsə də, hərbi xidməti başa vurduqdan sonra istəyinə çatdı. Sonra da... Heç bilmirəm necə deyim. Əgər onda vətənpərvərlik hissi yüksək olmasaydı, bu yolu tutmazdı.

Şəhidin yaxın dostu və adaşı Orxan Məmmədli: - Sayılıb-seçilən qardaşlarımızdan idi. Hərbi olandan sonra hamı ona əvvəlkindən də böyük hörmətlə yanaşırdı. Heç zaman yoldaş darda qoymaz, lazım gələndə sinəsini qabağa verərdi. Orta məktəbi bitirdikdən sonra yollarımız ayrıldı. Bayramlarda kənddə görüşmək imkanımız olurdu. Son dəfə ona aprelin 2-si zəng etdim. Gündüz telefonu açmadı. Axşam danışanda gündüz təlimdə olduğunu bildirdi. Zarafatından da qalmadı. Bir gün sonra isə...

Sözünə ara verib dərindən köks ötürdükdən sonra kövrək səslə "Təsəllimiz odur ki, vətən yolunda şəhid olub" dedi.

Orxanın atası Kazım kişiye də başsağlığı verdik. Razılığını bildirdi. Çox yorğun görüldüyü üçün onu söhbətə tutmadıq. RİH-in Kiş kəndinin ərazi dairəsi üzrə nümayəndəsi Mürvət Yusifovla və şəhidin özündən altı

yaş böyük qardaşı Vüsal Hümətovla da söhbət etdik.

Mürvət Yusifov dedi ki, Hümətovlar hamıya qaynayıb-qarısan, halal zəhmətlə yaşayan insanlardır. Kənddə hamı bu ailəni belə tanıyır. Kimsə onların qapısına bir şeydən ötrü gəlib-sə, heç vaxt naümid, əliboş qayıtmayıb. Bu xüsusiyyət Orxanda da var idi. Aprelin 3-ü təxminən saat 19 radələrində Səfərbərlik və Hərbi Xidmətə Çağırış üzrə Dövlət Xidmətinin Şəki rayon şöbəsindən mənə zəng gəldi. Az sonra acı xəbər 7 min nəfər əhalisi olan bütün kəndə ildırım sürətilə yayıldı. Təkcə kənddən deyil, rayonun hər yerindən insan seli Hümətovların həyatına axışdı. Hamı da dəfndə iştirak etdi. Biz də bilirik ki, itkisiz müharibə yoxdur. Orxan başqa cür hərəkət edə bilməzdi.

Onu da deyim ki, Böyük Vətən müharibəsi dövründə də kəndin sakinləri böyük şücaət göstəriblər. Təxminən 400 nəfər müharibədə iştirak edib və onlardan 280 nəfəri geri qayıtmayıb. Orxanın həm ata, həm də ana babası da həmin müharibədə iştirak ediblər. Ata babası Cumay Hümətov müharibənin əvvəlindən sonunadək döyüşərək əlil olub. Ana babası isə müharibədən geri qayıtmayıb.

Orxan son dəfə martın 26-27-də kənddə olub. Anası Pərvanə xanımın xeyli söhbətləşiblər. Əsas söhbətləri isə Hərbi Hava Qüvvələrində xidmət edən böyük qardaşı Vüsalla bağlı olub. Anası deyib ki, Vüsal nişanlıdır. Bu il onu evləndiririk. Sonra yavaş-yavaş sənin məsələyə baxarıq. Orxan isə həmişəki kimi gülə-gülə deyib: "Ana, məndən heç narahat olma. Vüsalı evləndirək, hələ mənim görüşləsi çox işim var. İnşallah, mən də ailə həyatı quraram".

İki qardaş arasında telefon əlaqəsi isə aprelin 2-də olub. O zaman Vüsal da döyüş mövqeyində olub. Telefonla danışanda Orxan deyib ki, aprelin sonlarında məzuniyyətə çıxacaq. Onda gəlib şadlıq evi ilə danışib toyun vaxtını təyin edirik.

...Orxana nə qardaş toyu, nə də öz toyunu görmək qismət olmasa da, hərbi olmaq əhdinə çatdı. Ona həvalə olunan tapşırığı hünərlə, mərdliklə yerinə yetirərək canından keçdi.

Əli SƏLİMOV,
"Azərbaycan"